

kongelige Teater, og vi ved, at der inden 2 Aars Forløb her skal være tilvejebragt en virkelig Ordning, om hvilken vi har Lov til at haabe, at den skal fjerne eller i meget udpræget Grad nedbringe det meget store Beløb, Staten her aarlig maa ofre, og jeg har udtrykkelig føjet til, at den Dag, da dette sker, vil jeg ikke være med til at give Tilskud hverken til Aarhus Teater eller noget andet Provinsteater. Jeg vil efter de Udtalelser, der har været fremførte i modsat Retning, tilføje, at til Gunst for i Aar at yde Aarhus Teater dette Tilskud taler yderligere, at efter at Teatret har haft dette Tilskud i 2 Aar, og efter at Tilskuddet, som den højtærede Minister oplyste, har bragt Teatrets Forhold paa Fode, saa at det nu kan arbejde uden Underskud, vilde det være urimeligt i Aar i denne for alle Teatre, kan man vel gerne sige, vanskeligste Periode at berøve det et saadant Tilskud. Det vilde jeg ikke finde forsvarligt.

Den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Fortsættelsesundervisningen var i al Almindelighed ret velvillige overfor den Tanke, jeg har fremført, støttet af andre ærede Medlemmer, at hvor det er private og Kommunen i Fællesskab, der ordner en saadan Undervisning, burde ikke den Omstændighed, at den ikke er oprettet af Kommunen, udelukke, at ogsaa disse Skoler fik Støtte af Staten. Den højtærede Ministers Stilling overfor dette Spørgsmaal var for saa vidt ret velvillig, som han blot vilde have, at Kommunerne endnu i Aar skulde have Lov til at forsøge, om de ikke var i Stand til at løse Opgaven. Jeg tror nu ikke, at den Idé, vi har tænkt os at realisere, bliver ført ud i Livet i tilstrækkeligt Omfang, medmindre vi giver den en Udvidelse som den, jeg her har talt om. Men i Henhold til den højtærede Ministers Udtalelse haaber jeg, at vi i den kommende Forhandling kan opnaa Enighed med ham derom.

Derimod maa jeg oprigtig beklage den Stilling, den højtærede Minister indtager til Spørgsmaalet: Provinsmuseer. Den højtærede Ministers Udtalelser i den Henseende var efter min Opfattelse meget lidt tilfredsstillende. Den højtærede Minister fortalte os, hvad vi overmaade vel vidste, at Museumsbevægelsen omkring i Provinserne har mødt haard Modstand. Ja, det har vi erfaret gennem mange Aar, en saadan Modstand har Bevægelsen mødt hos Nationalmuseet og hos de skiftende Ministre. Den højtærede Minister tilføjede saa en Udtalelse, der vel sagtens staar for hans personlige Regning, nemlig at det

var bedre, om man samlede noget mere paa enkelte Steder. Det er en Opfattelse, jeg er fuldkommen uenig med den højtærede Minister i. Jeg ser saaledes paa Museumsbevægelsen, at jeg mener, det har sin overmaade store Betydning, at der ogsaa ude i Provinserne oprettes saadanne historiske Samlinger, som kan vise den paagældende Egns Befolkning, hvorledes deres Fædre levede, færdedes o. s. v. Og hvorfor det Arbejde og den Interesse, som giver sig Udtryk i Oprettelsen af et saadant Museum i en eller anden Købstad, skulde lægge sig paa tværs af Nationalmuseets gode Arbejde, begriber jeg aldeles ikke, tværtimod, det vil netop paa mange Maader kunne understøtte Nationalmuseets Bestræbelser. Der kan til disse Provinsmuseer komme enkelte Ting, som Nationalmuseet, naar det bliver bekendt med dem, ønsker at erhverve, og jeg indrømmer, at et Provinsmuseum selvfølgelig i saa Fald maa give Afkald paa dem til Fordel for Nationalmuseet. Men jeg kan slet ikke se, at den Betragtning er rigtig, at man skal koncentrere det hele paa et enkelt Sted eller nogle faa Steder, og jeg føler mig, ganske særligt under Hensyn til den bestemte Form, som jeg med Køge Museums Forhold i Særdeleshed for Øje har givet mit Spørgsmaal til den højtærede Minister, i høj Grad brøstholden ved den højtærede Ministers Svar eller rettere sagt Mangel paa Svar. Jeg rettede et bestemt Spørgsmaal til den højtærede Minister. Efter at jeg i Gaar havde refereret, hvorledes Museumsdirektør Sophus Müller allerede under 4. September 1913, altsaa for ca. $\frac{5}{4}$ Aar siden, i en udførlig Redegørelse til Ministeriet for Museets Standpunkt overfor Spørgsmaalet: Provinsmuseer, havde erkendt, at Nationalmuseet vilde indtage en anden, mere velvillig Stilling overfor nye tilkommende Provinsmuseer, rettede jeg paa Grundlag af et Andragende, der længe i Forvejen var indkommet fra Køge Museum, og som havde foranlediget den mere imødekomende Holding fra Nationalmuseets Side, det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han var villig til at vise den samme Imødekommen. Da det ikke er lykkedes mig at faa et Svar i saa Henseende, vil den højtærede Formand maaske tillade mig at citere et Par Linier af Museumsdirektørens Skrivelse. Det hedder i Slutningen af denne: „Saafremt det høje Ministerium kunde bifalde det her fremførte, vil det mulig blive paalagt mig at fremføre et nøjere gennemarbejdet Forslag til Betingelser for